

нечистиятъ изворъ всѣкога си е нечистъ. Нечистото иде отдолу, а чистото иде отгорѣ. И когато говоримъ за чисто и нечисто, подѣ думата чисто ние разбираме една по-финна материя, рѣдка до своята максимална степенъ на разреждане. А подѣ нечисто разбирамъ една гѣста материя, въ която животътъ най-мѣчно може да функционира.

Питамъ сега: можете ли вие философски да разрѣшите кога се е явило подозрѣнието и ревността въ свѣта? Ревността вие много пѣти сте я изпитвали. Има ревностъ по Бога, има ревностъ, която не остава човѣка ни денемъ, ни нощемъ спокоенъ. Гой, и като спи, сънува. Питамъ сега: какъ се е създадала тази ревностъ, туй подозрѣние? Подозрѣние, ревностъ има не само въ младигѣ, но и въ главигѣ на държавниците, философигѣ. Навсѣкждѣ има ревностъ. И между двама държавници има ревностъ. Ревността е единъ феноменъ въ живото. Ревността сама по себе си не е лоша, но ако ѣ се даде една динамическа сила въ низходяща степенъ, тя става най-опасна. Ако вие мислите, че онази млада мома е намѣрила другъ нѣкой момъкъ, когото обича повече отъ своя възлюбенъ, това значи, че този вториятъ момъкъ има нѣкакво качество по-добро, отколкото нейния възлюбенъ. Слѣдъ нѣкое врѣме тя ще намѣри вторъ, трети, четвърти, пети, десети и т. н., постоянно ще се мѣни нейното сърце. И тогава, има съврѣменни философи, които казватъ, че ако единъ ангелъ би слѣзълъ отъ небето, то неговиятъ животъ постоянно би се промѣнялъ, той не би се спрѣлъ да обича единъ човѣкъ, а щѣше да обича всичкигѣ хора. Слѣдователно, той се стреми да обича всичкигѣ хора, защото тѣзи хора не сѣ едно цѣло, тѣ съставляватъ чисти на една единица. Въ таквъ случай, какъ ще покажете любовта си къмъ цѣлото?—Като обичате частигѣ му. Така ще покажете и любовта си единъ къмъ другъ. А при онази психологическа изопаченостъ на нашигѣ понятия, ние всѣкога ги туряме въ едно явление. Нѣща, които не съществуватъ даже, ние ги туряме въ едно явление. Запримѣръ, нѣкоя жена приписва на мъжа си нѣкакви подозрителни работи, които не съществуватъ